

Lumina a strălucit în întuneric

5 aprilie 2005

Donald K. Short

În cartea Apocalips, Ioan spune bisericii că lupta dintre adevăr și eroare, care a început în ceruri, a fost deja câștigată de Hristos mai înainte ca acest conflict să coboare pe pământ. “Balaurul... Șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana... a fost aruncat pe pământ și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui” (Apocalips 12,7-9).

Aceasta înseamnă că trancăneala teologică despre “înclinații” și defecte moștenite, și dacă nou născuții și/sau fetușii se nasc vinovați sau devin păcătoși, este simplă speculație. Lupta a început între ființe fără păcat, unde nu existau “interdicții” genetice; în acel conflict nu a participat nici o natură umană. Satana a dus lupta și a câștigat de partea lui două treimi dintre îngerii cu o natură sfântă înainte ca păcatul să invadeze lumea noastră. Acea parte a procesului a fost câștigată. S-a demonstrat că printre ființele fără păcat adevărul este mai tare decât eroarea; păcatul nu poate rezista în fața legii. Mihael l-a biruit pe Satana.

Prin urmare, a-L așeza pe Hristos într-o competiție pământească având asupra Lui natura sfântă a lui Adam înainte de cădere, ar însemna să sfidăm regulile dreptății. Ființele omenești au nevoie de un Mântuitor deoarece sunt păcătoase, iar verdictul final trebuie să depindă de egalitatea condițiilor adversarilor.

Ce ar face judecătorii olimpici dacă ar descoperi că o femeie care a câștigat medalii de aur la mai multe probe, a făcut o operație de schimbare de sex cu șase luni mai înainte? Un caz nepotrivit, desigur, dar nu există nici o îndoială că judecătorii ar descalifica sportiva în cauză și i-ar retrage medaliile.

În anale se află un caz real. La Jocurile Olimpice recente, un alergător care a obținut medalia de aur și laurii unei asemenea performanțe, a fost descoperit că făcea tratament cu steroizi. Cursa a fost declarată incorectă și anulată. Medalia de aur a fost retrasă, iar sportivul a fost consemnat. Verdictul acesta nu a pus nici o problemă judecătorilor.

Se află acum în desfășurare cel mai important caz din istorie. Dacă întruparea a fost doar parțială și standardul neprihănirii nu a fost cel stabilit; dacă Hristos nu a fost părtaș sângelui și cărnii ca toți copiii oamenilor; dacă nu a fost făcut asemenea fraților Săi, atunci universul va fi obligat să declare procedură eronată. Dacă Acuzatul a obținut recordul prin

metode ilicite, atunci acuzatorul fraților, “șarpele cel vechi, numit Diavolul,” ar câștiga procesul înainte să apară în fața curții.

Dar chestiunea este și mai profundă. Nici un complet de judecată nu poate emite o sentință fără o lege care să stabilească un standard procedural. În acest caz, sentința va fi pronunțată pe baza standardului lui Isus, al cărui caracter este o transcriere a legii. Întreaga lume va fi judecată în neprihănire, “prin omul” Isus Hristos (Fapte 17,31).

Războiul din cer s-a desfășurat între Lucifer, îngerul comandant al sfintei oștiri cerești, și Creatorul universului. Lupta de pe pământ a fost între acest înger căzut, numit acum Satana, și Hristos, care a luat natura omenească căzută. El și-a părăsit poziția din cer și a devenit Fiul omului. În războiul din cer, adversarii se găseau într-un mediu fără păcat. În războiul de pe pământ, adversarii se găseau într-un mediu păcătos. Dacă în războiul de pe pământ Acuzatul, Fiul omului, ar fi fost “scuzat” de a trebui să “trăiască viața ființelor omenești” și s-ar fi “prefăcut” că ia natura lor căzută, atunci cazul ar fi fost măsluit și deci ilegal.

Dar el a fost legal. A fost drept. A fost plănuit de Dumnezeu. El a pus o temelie și a oferit un sistem care va satisface cele mai sensibile emoții ale inimii omenești și va provoca cele mai profunde gânduri ale oamenilor, acum și în veșnicie. Tot ce mai rămâne este să avem ochi pentru a discerne adevăratele chestiuni în controversă.